

EESTI ADVOKATUUR

MAKSEJÕUETUSÕIGUSE KOMISJON

Eesti Advokatuuri juhatus

31.07.2026

E-post: advokatuur@advokatuur.ee

ARVAMUSE AVALDAMINE

Eesti Advokatuuri maksejõuetusõiguse komisjonile (edaspidi **komisjon**) on arvamuse avaldamiseks edastatud Justiits- ja Digiministeeriumi 16.06.2026 väljatöötamiskavatsus (edaspidi ka **VTK**) pankrotihalduri kutseala jätkusuutlikkuse ja professionaalse kompetentsi säilitamiseks ja järelkasvu tagamiseks ning kohtutäituri ametiala jätkusuutlikkuse ja professionaalse kompetentsi säilitamiseks.

Komisjon on VTK-ga tutvunud ning esitab selles toodud lahenduste 1 kuni 6, mis puudutavad pankrotihaldurite kutsetegevust, kohta Eesti Advokatuuri juhatusele alloleva seisukoha.

Lahendus 1. Pankrotihalduri haridustaseme muutmine

Komisjon leiab, et pankrotihalduri haridustaseme muutmist VTK-s kirjeldatud viisil võib põhimõtteliselt kaaluda tingimusel, et uus haridusnõue kehtestatakse tulevikku suunatult ja see ei laiene juba tegutsevatele pankrotihalduritele. Uus haridusnõue ei tohiks tekitada ohtu, kus juba tegutsevad pankrotihaldurid, kes sellele haridusnõudele ei vasta, on sunnitud kutsetegevuse lõpetama.

Enne uue haridusnõude kehtestamist tuleks täiendavalt analüüsida ka seda, kas lisaks õigus- ja majandusteaduse magistrikraadile võiks aktsepteerida magistrikraadi ka mõnes muus pankrotihalduri kutsetegevusega haakuvast valdkonnas. Samuti tuleks hinnata, kas haridusnõude muutmine võib kujuneda takistuseks pankrotihalduri kutsesse sisenemisel ning potentsiaalseid kutsesse sisenejaid eemale tõrjuda.

Lahendus 2. Kutsesse sisenemine, väljaõpe ja töövoo tagamine

Komisjon toetab ettepanekut laiendada eksamierandit kohtutäituri abidele, kellel on nõuetekohane haridus ja kohtutäituri asendamise õigus. Samas torkab silma teatav VTK sisene vastuolo kohtutäituri abide pädevuse hindamisel. Kui asendamisõigusega

EESTI ADVOKATUUR

MAKSEJÕUETUSÕIGUSE KOMISJON

kohtutäituri abidel on VTK kohaselt justkui piisav pädevus selleks, et hakata ilma eksamita koheselt tegutsema pankrotihaldurina, siis kohtutäituri büroo ülevõtmise kontekstis leitakse, et kohtutäituri abidele on vajalik rakendada katseaega ja tegevuskontrolli.

Komisjon ei toeta ettepanekut kaotada väljaõppeerand nendele isikutele, kes ei pea pankrotihaldurina tegutsemise õiguse saamiseks halduri eksamit sooritama (vandeadvokaadid, vandeaudiitorid ning nõuetekohase haridustasemega kohtutäiturid). Komisjonil ei ole andmeid, millest saaks järeldada, et halduri eksami sooritamise kohustusest vabastatud isikud ei saaks pankrotihalduri kohustuste täitmisega hakkama ja vajaksid seetõttu kutsesse sisenemise eeldusena täiendavat väljaõpet. Seega puudub probleem, mida väljaõppeerandi kaotamine aitaks lahendada. Pankrotihalduri kutsesse sisenemist keerulisemaks muutvate täiendavate nõuete kehtestamine ei ole seda arvestades põhjendatud ega aita kuidagi kaasa pankrotihaldurite järelkasvu probleemi lahendamisele. Samal põhjusel ei toeta komisjon ka juhendatud algusperioodi ja mentorluskohustuse kehtestamist. Kui pankrotihalduri kutsesse sisenejad tõepoolest vajavad juhendatud algusperioodi või mentorit, siis on see võimalik lahendada mitteregulatiivselt alustava pankrotihalduri ja Kohtutäiturite ja pankrotihaldurite Koja (edaspidi **Koda**) koostöös.

Komisjoni hinnangul ei saa pankrotihaldurite määramise regulatsiooni muutmise vajadust järeldada ainuüksi sellest, et väidetavalt jagatakse 60% pankrotimenetlustest 11 halduri vahel. Pankrotihaldurite määramise statistika ei peegelda seda, kui palju on neid haldureid, kes aktiivselt tegutsevad ja soovivad uusi menetlusi võtta. Samuti ei kajasta pankrotihaldurite määramise statistika seda, kui mitu pankrotihaldurit on enne pankrotihalduri määramist talle pakutud töö vastuvõtmisest erinevatel põhjustel või ka põhjendustel (nt huvide konflikt, liigne tööga koormatus) keeldunud. Seetõttu tuleks enne pankrotihaldurite määramise regulatsiooni muutmist välja selgitada, kas üldse ja milliseid probleeme kehtiv regulatsioon tekitab. Komisjonil ei ole andmeid, millest saaks järeldada, et kehtiv regulatsioon ei võimaldaks alustaval või aktiivselt tegutseval pankrotihalduril tööd saada.

Lahendus 3. Halduri töökorralduse paindlikumaks muutmine - halduri ülesannete delegeerimine; lühiajaline asendamine; halduribüroo organisatsiooniline võimekus ning halduribüroo teenuste kasutamise tingimused

Komisjon toetab ettepanekut eristada selgemalt toimingud, mida pankrotihaldur peab tegema isiklikult, ja toimingud, mida võib teha abilise, esindaja, büroo töötaja või teenuseosutaja kaudu. Hetkel kehtiva PankrS § 55 lg 2 teine lause koosmõjus § 62 lg 1 esimese lausega ei taga halduri delegeerimisõiguse osas piisavat õigus selgust. Kuigi PankrS § 62 lg 1 esimene lause annab halduri õiguse kasutada kolmandate isikute abi, ei täpsusta seadus, milliste toimingute tegemisel seda abi võib kasutada. Halduri delegeerimisõiguse laiendamisel on mõistlik kasutada lahendust, kus seadus nimetab

EESTI ADVOKATUUR

MAKSEJÕUETUSÕIGUSE KOMISJON

toimingud, mille tegemist halduri ei saa delegeerida. Kõigi ülejäänud toimingute osas oleks halduril õigus kasutada kolmandate isikute abi.

Komisjon toetab ettepanekut lihtsustada halduri lühiajalise asendamise korda võimaldades halduri asendamist teise halduriga kohtule ja/või toimkonnale esitatava teate alusel. Komisjon möönab samas, et sellise lihtsustatud korra kehtestamine võib praktikas osutuda keeruliseks, kuna see piiraks kohtu ja võlausaldajate õigust otsustada selle üle, kes halduri ülesandeid täidab, ning annaks halduri määramise õiguse lühiajaliselt justkui haldurile endale.

Komisjon leiab, et halduri delegeerimisõiguse täpsustamisel võib vajadus täiendava halduri lihtsustatud korras asendamise regulatsiooni järele ka ära langeda.

Komisjon ei teota halduribüroo minimaalse organisatsioonilise võimekuse nõuete kehtestamist. Selliste nõuete kehtestamiseks peaks pankrotiseadus esmalt reguleerima seda, mida halduribüroo endast üldse kujutab. Täna kehtiv pankrotiseadus viitab halduribüroole ainult halduri tasu määramise ning halduri tasu arvel kaetavate kulude kontekstis. Lisaks eeldaks halduribüroo minimaalse organisatsioonilise võimekuse nõuete kehtestamine halduri tasu regulatsiooni põhjalikku reformi. Nõudeid halduribüroo võimekusele ei saa seaduse tasemel kehtestada ilma, et oleks tagatud mõistlik ja regulaarne rahavoog selliste nõuete täitmiseks vajalike kulude kandmiseks. Komisjon viitab, et küsimust on võimalik lahendada juba täna muude regulatsioonide abil, nt on Advokatuur kehtestanud mitmeid kordi nii infoturbe, rahapesu tõkestamise kui ka büroo üldise pidamise valdkondades, millest pankrotihalduritena tegutsevad vandeadvokaadid juhinduvad. Analoogsed korrad on kehtestanud ka Koda.

Komisjon nõustub, et teenuste sisseostmise ja abiliste kasutamise kulude kandmine vajab selgemat regulatsiooni. Pankrotiseaduses (edaspidi **PankrS**) tuleks selgelt sätestada, et haldur võib halduri tasu arvel kulusid teha (sh halduri tasu arvel esindajate või abiliste kaasamiseks) omal äranägemisel ilma pankrotitoimkonna nõusolekuta.

Komisjon märgib, et kehtiv õigus võimaldab pankrotihalduril ka täna teha (vähemalt faktiliselt) pankrotivara arvel kulutusi ilma pankrotitoimkonna nõusolekuta (vt nt PankrS § 66 lg 2). Komisjon nõustub samas, et seaduses tuleks selgelt sätestada võimalus teha ilma halduri kohustusi rikkumata kulutusi ka olukordades, kus see on kavandatava tegutse konfidentsiaalsusest tingituna või piiratud ajaressursi tõttu vajalik.

Komisjon toetab ettepanekut anda haldurile teatud tingimustel õigus osta pankrotivara arvel teenuseid ka büroost, mille kaudu ta ise tegutseb. Haldurile sellise õiguse andmisel tuleb aga lisaks halduri topelttasustamise riskile ning kulude põhjendatuse riskile lahendada ka huvide konflikti risk. Huvide konflikti risk võib tekkida muu hulgas olukordades, kus halduril on vaja büroo suhtes õiguskaitsevahendeid rakendada (nt juhul, kui büroo rikub võetud kohustusi ja tekitab sellega kahju). Komisjon leiab, et

EESTI ADVOKATUUR

MAKSEJÕUETUSÕIGUSE KOMISJON

nimetatud riskide tõttu peaks halduril pankrotivara arvel oma büroost teenuste tellimiseks olema võlausaldajate, pankrotitoimkonna või kohtu nõusolek.

Lahendused 4 ja 5. Varatutes või väikese varaga menetlustes halduri tasu hüvitamine riigieelarvest (lahendus 4) või halduri tasusüsteemi terviklik muutmine (lahendus 5)

VTK-s tehakse ettepanek varatutes või väikese varaga menetlustes halduri tasu hüvitamiseks riigieelarvest (lahendus 4), mille kohaselt jääks üldine halduri tasusüsteem põhimõtteliselt muutmata, kuid varatutes või vähese varaga pankrotimenetlustes hüvitataks halduri vältimatu töö riigieelarvest või maksejõuetuse teenistuse (edaspidi **MJT**) kaudu. Kehtiva olukorra võrreldes nihkuks varatu menetluse rahastamisrisk haldurilt osaliselt riigile, kuid riigil tekiks õigus nõuda kulu sisse põhjendatud juhtudel pahatahtlikelt juhatuse liikmetelt, osanikelt. Alternatiivse lahenduse (lahendus 5) kohaselt muudetakse haldurite tasusüsteemi terviklikult, kuid seda n.ö varaga menetlustes ning selliselt, et tasu määramine ei sõltuks enam valdavalt menetluse lõpust – st luuakse baastasu, tulemustasu ja lisatasu mudel – ning menetluse alguses tehakse rahastusotsus, mis määrab, kes ja kuidas menetlust rahastab.

Komisjon on seisukohal, et mõlemad VTK-s toodud lahendusettepanekuid (lahendused 4 ja 5) ei peaks käsitlema alternatiivsetena, vaid need on üksteist täiendavad. Mõlemad ettepanekud puudutavad erinevaid olukordi, ehk pankrotimenetlusi, milles on piisavalt pankrotivara, mille arvel saab eelduslikult halduri tasu kanda kõnealuse pankrotivara arvel ning n.ö varatudi menetlusi, milles halduri tasu kandmiseks vara ega raha ei ole. Tegemist on kahe eraldi probleemiga, millest lahendamist vajavad komisjoni hinnangul mõlemad.

Komisjon toetab pankrotihaldurite tasusüsteemi reformimist selliselt, et luuakse baastasu, tulemustasu ja lisatasu mudel. Seejuures toetab komisjon ettepanekut, mille kohaselt baastasu kataks ära vältimatu ja kohustusliku pankrotihalduri töö; tulemustasu määratakse pankrotivara suurendamise või kohustuste mahu vähendamiseni viinud halduri toimingute eest (põhjendamatute nõuete vaidlustamine, tagasivõitmise hagide esitamine, tagasinõuete esitamine vms) ning lisatasu määratakse pankrotimenetluse suurust või keerukust silmas pidades. Komisjon toetab ka tasu kindlaksmääramise ja väljamaksmise paindlikumaks muutumist viisil, mil see ei sõltu enam menetluse lõpetamisest: VTK-s pakutult etapiviisiliselt pärast pankrotimenetluse etapi lõppu.

Samas toob komisjon esile, et baastasu arvestamise mehhanism vajab seaduseelnõu väljatöötamisel täpsustamist: VTK-st ei nähtu, kas baastasu sätestada pankrotivara suurust silmas pidades (nagu see on kehtivas PankrS-is) või on tegemist toimingutasuga (mida seadusandja varasema maksejõuetusõiguse reformi käigus küll kaalus, kuid mida siiski ei kehtestatud). Komisjoni arvates on toimingutasu regulatsioonis puudusi, mis ei pruugi arvesse võtta iga üksiku pankrotimenetluse eripära (teatud juhtudel ka keerukust ja mahukust), samuti võib see kaasa tuua täiendava bürokraatia, mida tuleb igal juhul

EESTI ADVOKATUUR

MAKSEJÕUETUSÕIGUSE KOMISJON

vältida. Baastasu regulatsiooni välja töötamisel tuleks kindlaks määrata ka pankrotimenetluse etapid, mille lõppedes on halduril õigus tasu taotleda.

Komisjon toetab üldjoontes ka rahastusotsuse tegemise kehtestamist, kuid täpsema regulatsiooni välja töötamisel tuleb komisjoni arvates ka sätestada, milline on määruse, millega kohus rahastamisotsuse kinnitab, mõju ja kas see määrus on vaidlustatav ning kes määrusele määruskaebuse esitada saab. Pankrotimenetluses tehtud kohtumääruse peale võib esitada määruskaebuse käesolevas seaduses ettenähtud juhtudel (PankrS § 5 lg 1). Kui rahastamisotsuse kinnitamise määruse mõtteks on määrata võlausaldajate poolt tasutava deposiidi suurus, siis kehtiva õiguse kohaselt ei saa deposiidimäärusele määruskaebust esitada (PankrS § 30 lg 1, § 158 lg 6). Määruskaebust ei saa esitada ka olukorras, kus kohus teeb MJT-le ettepaneku pankrotimenetluse läbiviimiseks avaliku uurimisena (PankrS § 158 lg 5¹) olukorras, kus võlausaldajad menetlust ei finantseeri. Kaebõiguse piiramise korral tekib aga küsimus sellest, mil viisil ja kellele saab kõnealune määrus olla siduv ning kas sellise määruse tegemine täidab VTK-s esile toodud eesmärki pankrotihalduri kutse populariseerimiseks. Täpsemalt, kas selles määrusest tekib haldurile mingisugunegi õiguskindlus, et tema töö saab selliselt ka tasustatud.

Komisjon toetab ühtlasi ka VTK-s toodud ettepanekut, et vältimatute pankrotimenetluse toimingute tegemine rahastatakse riigieelarvest (sh nt MJT-le eraldatud vahenditest) ning riigil tekib sellisel juhul tagasinõudeõigus juriidilisest isikust võlgniku osanike või juhtorganite liikmete vastu, kes on olnud pahatahtlikud, põhjustanud ühingu maksejõuetuse, pannud toime kuriteotunnusega teo või on muul moel võlgniku juhtorgani liikmena tekitanud kahju juriidilisest isikust võlgnikule.

Lahendused 6A ja 6B. Avalikes huvides tehtava ajutise halduri töö üleviimine maksejõuetuseteenistusele (riiklikult rahastatud, lahendus 6A) või täielik üleminek riiklikule mudelile (lahendus 6B)

Komisjon ei toeta avalikes huvides tehtava ajutise halduri töö üleviimist MJT-le. VTK kirjeldab ajutise halduri ülesannete üleviimist MJT-le nii, nagu piirduks see menetluses tehtava algse auditiga, sh vara olemasolu kontrolli ja maksejõuetuse põhjuste esmase analüüsiga. Selline käsitus jätab tähelepanuta, et ajutise halduri ülesanne ei ole üksnes tagasivaatav analüüs, vaid hõlmab ka osalemist võlgniku igapäevases majandustegevuses ajutise halduri nimetamise ja pankroti väljakuulutamise vahelisel perioodil, sealhulgas tuleb halduril kooskõlastada võlgniku makseid ja teha järelevalvet võlgniku jooksvate tehingute üle. Ajutise halduri üks kesksemaid ülesandeid on hinnata pankroti väljakuulutamise hetkeks, kas võlgniku majandustegevusega on üldse võimalik ja põhjendatud jätkata, või tuleb ettevõtte tegevus lõpetada. See eeldab pidevat, reaajas toimuvat kaasatust võlgniku tegevusse, mitte üksnes ühekordset dokumendipõhist või automatiseeritud andmesidepõhist suurandmeid käitlevat eelanalüüsi.

EESTI ADVOKATUUR

MAKSEJÕUETUSÕIGUSE KOMISJON

Pankrotiseaduse keskne loogika lähtub Komisjoni hinnangul eeldusest, et pankrotiavalduse esitamise hetkel on võlgnikul üldjuhul veel toimiv majandustegevus, mille jätkamise või lõpetamise üle tuleb menetluse käigus otsustada. See nõuab menetlejalt vahetut ja pidevat kokkupuudet võlgniku äritegevusega, mitte perioodilist või distantsilt teostatavat kontrolli. Selline funktsioon ei sobitu MJT senise ega kavandatava töökorraldusega, mis on üles ehitatud juhtumipõhisele uurimisele ja minevikusündmuste analüüsile, mitte pideva majandustegevuse jooksvale haldamisele ja otsuste tegemisele reaalses elus.

MJT loomisel seati teenistuse peamiseks eesmärgiks seadusvastaselt tekitatud maksejõuetuse põhjuste uurimine ning selle kaudu võlausaldajatele tehtavate väljamaksete määra suurendamine, kusjuures peamiseks kavandatud vahendiks pidi olema eriaudit. Praktikas ei ole teenistus kehtiva õigusega ette nähtud eriauditi vahendit senini kasutanud. Enne teenistusele täiendavate, sisuliselt olulisemate pädevuste (ajutise halduri ülesanded) andmist tuleb selgitada, miks olemasolevat, seadusandja poolt kesksena kavandatud vahendit ei ole rakendatud, ning hinnata teenistuse senise tegevuse tegelikku tulemuslikkust (tagasi saadud vara maht, esitatud nõuded ja kuriteoteated, tegevuse kulu võrreldes tulemusega). Sellise hinnangu puudumisel ei ole pädevuse laiendamine põhjendatud.

Lahendus 6A koondaks maksejõuetuse teenistuse kätte üheaegselt pankrotiavalduse esmase uurimise, ajutise halduri funktsiooni ja senise haldusjärelevalve pädevuse. Selline ülesannete kontsentratsioon tekitab rollide konflikti. Sama asutus ei tohiks olla ühes ja samas menetluses nii uurija ja avaliku huvi kandja, menetluse (osaline) läbiviija kui ka hilisema menetleja (pankrotihalduri) tegevuse üle järelevalve teostaja. Ajutise halduri sõltumatu arvamus annab kohtule menetluse alguses erapooletu professionaalse hinnangu. Selle asendamine täitevvõimu asutuse hinnanguga muudab vastutuse ja menetlusliku tasakaalu ebaselgeks ega ole kooskõlas pankrotimenetluse kui hagita tsiviilkohtumenetluse olemusega, milles sisulise otsustuspädevuse peab säilitama kohus.

VTK ei sisalda analüüsi, mille alusel saaks üldse hinnata, et ajutise halduri ülesannete üleviimine maksejõuetuse teenistusele oleks riigile odavam või siis võlausaldajatele rahaliselt kasulikum lahendus võrreldes kehtiva mudeliga. Vastupidi, kuna ajutise halduri ülesanded eeldavad, nagu eespool kirjeldatud, pidevat operatiivset kaasatust võlgniku majandustegevusse, tähendaks nende ülesannete täitmine riigi poolt täiendava personali, väljaõppe ja töökorraldusliku võimekuse loomist, mis kehtiva mudeli juures on juba turupõhiselt kaetud ilma otsese riigieelarvelise püsikuluta. Enne sellise muudatuse kaalumist tuleb koostada põhjalik kulu tulu analüüs, mis võrdleks reaalset eelarvemõju kehtiva süsteemi jätkuva rahastamisega.

Vandeadvokaadist pankrotihaldurite puhul, kes moodustavad haldurite nimekirjas märkimisväärse osa, läbitakse juba täna range kontroll advokatuuri liikmeks

EESTI ADVOKATUUR

MAKSEJÕUETUSÕIGUSE KOMISJON

vastuvõtmisel, sealhulgas isiku kutsesobivuse, kompetentsi ja aususe osas, ning advokaadibüroo organisatsioonilise võimekuse üle (dokumendihaldus, andmekaitse, huvide konflikti vältimine, kutsekindlustus) teostab pidevat järelevalvet Eesti Advokatuur. Ei ole põhjendatud luua sellele lisaks paralleelset riiklikku kontrollimehhanismi samade pädevuste teostamiseks.

Komisjon ei toeta VTK-s pakutud lahendust, mis näeb ette täieliku ülemineku riiklikule mudelile.

VTK ei sisalda analüüsi, mille alusel saaks üldse hinnata, et pankrotihalduri kutseala täielik riigistamine oleks riigile ega ühiskonnale tervikuna odavam lahendus võrreldes kehtiva, vabakutselisel mudelil põhineva süsteemiga. Vastupidi, on alust arvata, et tegemist oleks oluliselt kulukama lahendusega. Erasektoris tegutsev pankrotihaldur katab oma büroo, personali, IT- ja muud püsikulud oma tegevustulust ning riigieelarvele lisandub üksnes vältimatu töö hüvitamine varatute menetluste puhul (lahendus 4). Riikliku mudeli korral kannaks riik seevastu täies ulatuses kõiki püsikulusid – ametnike palgad, sotsiaalmaksud, ruumid, IT-arendus ja -haldus, koolitus, tugiteenused (raamatupidamine, personalitöö, arhiiv, andmekaitse) – sõltumata sellest, kas ja millises mahus konkreetsetes menetlustes reaalselt vara leidub. VTK-s endas puudub selle lisanduva kulu prognoos, samas kui olemasoleva mudeli kulu riigieelarvele on juba täna teada ja piiratud. Enne niivõrd põhimõttelise struktuurimuudatuse kaalumist tuleb koostada põhjalik kulu tulude analüüs, mis võrdleks riikliku mudeli tegelikkuse eelarvemõju kehtiva süsteemi jätkuva rahastamisega (sh koos lahendustes 1–5 pakutud parandustega). Sellise analüüsi puudumisel ei ole võimalik lahenduse 6B majanduslikku põhjendatust hinnata ning esitatud eeldus kulude kokkuhoiust on põhjendamatu.

Pankrotimenetlus on hagita tsiviilkohtumenetlus, mille lahendamine ja seaduslikkuse järelevalve kuulub kohtule. Lahendus 6B allutaks maksejõuetusmenetluse läbiviimise sisuliselt täidesaatvale võimule, kaotades senise vabakutselise mudeli sõltumatuse. Selline muudatus vajab põhjalikku põhiseaduspärasuse analüüsi (sh kutse- ja ettevõtlusvabaduse piirang), mida VTK praegu ei sisalda, ning ei ole tõendatud, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/1023 artiklis 27 sätestatud järelevalve- ja vastutusmehhanismide nõue eeldaks niivõrd ulatuslikku sekkumist – direktiiv ei nõua kutseala riigistamist, vaid üksnes tõhusate järelevalvemehhanismide olemasolu, mille Eesti kehtiv süsteem (Koja ja kohtu järelevalve) juba tagab.

Vandeadvokaadist pankrotihaldurite puhul läbitakse juba täna range kontroll advokatuuri liikmeks vastuvõtmisel, sealhulgas kontroll isiku kutsesobivuse, kompetentsi ja aususe osas, ning advokaadibüroode organisatsioonilise võimekuse üle (dokumendihaldus, andmekaitse, huvide konflikti vältimise kord, kutsekindlustus, sisemine järelevalve ja distsiplinaarvastutus) teostab pidevat kontrolli Eesti Advokatuur. Sama põhimõtte kehtib teiste kutsealale sisenevate isikute

EESTI ADVOKATUUR

MAKSEJÕUETUSÕIGUSE KOMISJON

(vandeaudiitorid, kohtutäiturid) suhtes, kelle puhul samuti eksisteerivad väljakujunenud kutsealasesed kvalifikatsiooni- ja järelevalvenõuded. Nendest oludest lähtudes ei ole põhjendatud kaotada olemasolevat, juba toimivat ja väljakujunenud kompetentsiga vabakutselist mudelit ning asendada see uue riikliku struktuuriga, mis dubleeriks sisuliselt Advokatuuri ja Koja poolt juba teostatavat järelevalvet. Selline lähenemine tähendaks ametkonna ja halduskoormuse olulist suurenemist, ilma et see annaks tõendatud lisaväärtust võrreldes olemasoleva, hästi toimiva järelevalve- ja kvaliteedikontrolli süsteemiga.

Komisjon on seisukohal, et täiendavalt vajab üle kontrollimist ja hindamist VTK-s esitatud väide, et sarnane maksejõuetuse menetlussüsteem kehtib Lätis, Rootsis, Inglismaal ja Wales's ning Iirimaa. Komisjonile teadaolevalt selline väide võib olla eksitav ja viidatud riikides kirjeldatud kujul menetlussüsteem ei kehti.

Austusega,

/digitaalallkiri/

Andrias Palmits

komisjoni esimees
Eesti Advokatuuri maksejõuetusõiguse komisjon